

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อความรู้ ทัศนคติและทักษะการตรวจเด้านมด้วยตนเอง ของสตรีอาสาสมัครสาธารณสุข อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ระหว่างเดือนพฤษภาคม – เดือนธันวาคม พ.ศ. 2549 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ได้แก่ สตรีอาสาสมัครสาธารณสุข อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย จำนวน 40 ราย แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มเบรียบเทียบ กลุ่มละ 20 คน ให้วิธีการสูมแบบหลายขั้นตอน โดยกำหนดคุณสมบัติดังนี้ อายุ 20 ปีขึ้นไป สื่อสารภาษาไทย เข้าใจ ไม่เคยมีประวัติเป็นมะเร็งเต้านมและยินดีเข้าร่วมการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยประกอบด้วย โปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม จำนวน 2 ครั้ง ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นและตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำไปใช้กับสตรีอาสาสมัครสาธารณสุข จำนวน 10 ราย เพื่อแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สื่อเพื่อเสริมประสบการณ์ให้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ วีดิทัศน์การตรวจเด้านมด้วยตนเอง เต้านมจำลองและแผ่นพับการตรวจเด้านมด้วยตนเอง สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการบททวนวรรณกรรม แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับการตรวจเด้านมด้วยตนเอง ส่วนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการตรวจเด้านมด้วยตนเอง และเด้านมจำลองจำนวน 5 เด้านมสำหรับใช้ทดสอบความถูกต้องของการตรวจเด้านมด้วยตนเอง ผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่าง แนะนำตัว อธิบายวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย การรวมรวมข้อมูลและการพิทักษ์ที่กู้มตัวอย่าง เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ให้กับกลุ่มตัวอย่างลงลายมือชื่อแสดงความยินยอม ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลในครั้งแรก จากนั้นในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม จำนวน 2 ครั้ง โดยครั้งที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สตรีอาสาสมัครสาธารณสุขมีความรู้ ทัศนคติและทักษะการตรวจเด้านมด้วยตนเอง ครั้งที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สตรีฝึกทักษะการตรวจเด้านมด้วยตนเองซ้ำ ใช้เวลาครั้งละ 120 นาที สปดาห์ละ 1 ครั้ง จำนวน 2 ครั้ง จากนั้นอีก 3 สปดาห์

ผู้วิจัยรวมข้อมูลเข้า สำหรับกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยรวมรวมข้อมูลในครั้งแรกหลังจากนั้นอีก 4 สัปดาห์ จึงรวมรวมข้อมูลเข้า จากนั้นจึงให้โปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมจำนวน 2 ครั้ง เมื่อได้ข้อมูลแล้วผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลให้โปรแกรมสำเร็จวุฒิทางศิลปิ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลการวิจัย

- จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างพบว่าอายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 50 ปี ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 75.0 ซึ่งเป็นวัยที่เหมาะสมในการเรียนรู้ การตรวจเด้านมด้วยตนเองเพื่อค้นหามะเร็งเด้านมเพราะจาก การศึกษาของสถาบันมะเร็งในปี พ.ศ. 2538 พบว่าอุบัติการณ์การเกิดโรคมะเร็งเด้านมสูงสุดในสตรีที่มีอายุ 40 – 45 ปี (กัลยานี นาคฤทธิ์, 2541. หน้า 13 อ้างอิงจาก National Cancer, 1995) สถานภาพสมรส พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่และผ่านการมีคู่ โดยกลุ่มทดลองคิดเป็นร้อยละ 95.0 กลุ่มควบคุมคิด เป็นร้อยละ 90.0 ซึ่งการมีคู่มีผลต่อการทำให้พับก้อนผิดปกติที่เต้านมโดยบังเอิญได้ ระดับ การศึกษา พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา / มัธยมศึกษา โดยกลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุมคิดเป็นร้อยละ 95.0 ซึ่งอยู่ในระดับการศึกษาภาคบังคับของประเทศไทย และไม่มีผู้ที่จบ การศึกษาระดับปริญญาตรีเลย อาชีพพบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีอาชีพที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) โดยกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิด เป็นร้อยละ 80.0 ซึ่งเป็นอาชีพของคนส่วนใหญ่ในประเทศไทย ส่วนกลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อย หนึ่ง ประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 50.0 อาจเนื่องมาจาก การที่กลุ่มควบคุมส่วนหนึ่งอยู่ในตำบลเขต เมือง ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่จะใช้ปลูกสร้างบ้านเรือน ส่วนพื้นที่ทำกินมีน้อย แต่ในกลุ่มทดลองเป็น ตำบลในเขตชนบทมีพื้นที่ในการทำเกษตรกรรมมาก การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ในกลุ่มทดลองพบว่า ส่วนใหญ่เคยเลี้ยงลูกด้วยนมแม่คิดเป็นร้อยละ 90.0 กลุ่มควบคุมพบว่าส่วนใหญ่เคยเลี้ยงลูกด้วย นมแม่คิดเป็นร้อยละ 80.0 ซึ่งเป็นระดับที่สูงทั้งสองกลุ่ม ทำให้ลดปัจจัยเสี่ยงในการเป็นมะเร็งเดา นมเพราะ การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ช่วยลดการเกิดมะเร็งเด้านม หากให้มบุตรเป็นเวลานานอย่าง ต่อเนื่อง (จกgl ศักดิ์ตระกูล, 2543. หน้า 21 อ้างอิงจาก อาทิตย์ เรียรศิลป์, 2529) การได้รับ ความรู้เกี่ยวกับการตรวจเด้านมด้วยตนเอง ในกลุ่มทดลองพบว่าส่วนใหญ่เคยได้รับจาก โรงพยาบาล/สถานีอนามัย คิดเป็นร้อยละ 90.0 กลุ่มควบคุมพบว่าส่วนใหญ่เคยได้รับจาก โรงพยาบาล/สถานีอนามัย คิดเป็นร้อยละ 85.0 เป็นการได้รับความรู้ที่ค่อนข้างครอบคลุมทั้งสอง กลุ่ม เนื่องมาจากการนโยบายในการคัดกรองมะเร็งเด้านมของกระทรวงสาธารณสุข (กระทรวง

สาธารณสุข, 2547. หน้า 5) การตรวจเต้านมด้วยตนเอง พบว่ากลุ่มควบคุมส่วนใหญ่ เคยตรวจเต้านมด้วยตนเองเป็นร้อยละ 85.0 มากกว่ากลุ่มทดลองซึ่งคิดเป็นร้อยละ 60.0 อาจเนื่องมาจากกลุ่มควบคุมบางส่วนอยู่ในเขตเมือง โอกาสในการได้รับข้อมูลอาจมีมากกว่าในเขตชนบท การดื่มสุรากลุ่มทดลองปัจจุบันยังดื่มสุราคิดเป็นร้อยละ 35.0 ส่วนในกลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 20.0 ซึ่งนับว่าเป็นอัตราที่ค่อนข้างสูงในสตรีชนบท ซึ่งจะทำให้มีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งเต้านมได้ เพราะการดื่มสุรา 2 แก้ว/วันทุกวันจะมีความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งเต้านมเพิ่มขึ้นร้อยละ 24 (American Cancer Society, 2005. Online)

2. ผลการเปรียบเทียบความรู้การตรวจเต้านมด้วยตนเองของสตรีอาสาสมัคร สาธารณสุขในเขตอำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ก่อนทดลองและหลังการทดลอง ภายนอกกลุ่มควบคุมและภายนอกกลุ่มทดลอง และเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พบว่า

กลุ่มทดลอง สตรีอาสาสมัครสาธารณสุข อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย มีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้การตรวจเต้านมด้วยตนเอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) โดยหลังการทดลอง เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้การตรวจเต้านมด้วยตนเองของสตรีอาสาสมัคร สาธารณสุข อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย กลุ่มก่อนทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. การเปรียบเทียบทัศนคติการตรวจเต้านมด้วยตนเองของสตรีอาสาสมัครสาธารณสุข ในเขตอำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ก่อนทดลองและหลังการทดลอง ภายนอกกลุ่มควบคุมและภายนอกกลุ่มทดลอง และเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พบว่า

กลุ่มทดลอง สตรีอาสาสมัครสาธารณสุข อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย มีค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติการตรวจเต้านมด้วยตนเอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อการตรวจเต้านมด้วยตนเองหลังการทดลองของสตรีอาสาสมัครสาธารณสุข อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

4. เปรียบเทียบทักษะการตรวจเต้านมด้วยตนเองของสตรีอาสาสมัครสาธารณสุขในเขต อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มเปรียบเทียบกับกลุ่มทดลอง พบว่า

ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการตรวจเด็กน้อยด้วยตนเองหลังการทดลองของสตรีอาสาสมัครสาธารณสุข อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

อภิปนัยผล

1. สมมติฐานที่ 1 คะแนนความรู้และทักษะด้านกิจกรรมของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง 3 สัปดาห์ สูงกว่าก่อนการทดลอง

ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนความรู้เกี่ยวกับการตรวจเด็กน้อยด้วยตนเองของสตรีอาสาสมัครสาธารณสุขกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อการตรวจเด็กน้อยด้วยตนเองมีระดับความรู้สูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) อธิบายได้ว่า การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมจะช่วยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนจะใช้คำถามให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น มีการระดมสมองในเรื่องมะเร็งเด็กน้อยและการตรวจเด็กน้อยด้วยตนเอง โดยดึงประสบการณ์เดิมจากที่เคยได้รับความรู้เรื่องมะเร็งเด็กน้อยและการตรวจเด็กน้อยด้วยตนเอง มาแลกเปลี่ยนกันภายในกลุ่ม ทำให้ได้เรียนรู้ความคิดเห็นของผู้อื่นที่แตกต่างออกไป ก่อให้เกิดความจำและความเข้าใจแก่ผู้เรียน สูงสุด (กรมสุขภาพจิต, 2542. เก็บไซด์) โดยให้สตรีอาสาสมัครสาธารณสุขได้เคราะห์ปัจจัยเสี่ยงของกรณีศึกษาและปัจจัยเสี่ยงของตนเองต่อการเป็นมะเร็งเด็กน้อย ทำให้หลังการทดลองสตรีอาสาสมัครสาธารณสุขตอบได้ว่าสตรีในกลุ่มได้มีโอกาสเป็นมะเร็งเด็กน้อย สูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) และจากการสอนคลาสเด็กน้อยโดยเน้นให้สตรีอาสาสมัครสาธารณสุขคลาสเด็กน้อยอย่างทั่วถึงโดยเฉพาะต่อมน้ำเหลืองได้รักแร้ ทำให้หลังการทดลองสตรีอาสาสมัครสาธารณสุขตอบได้ถูกต้องว่ามะเร็งเด็กน้อยจะลุกลามไปยังอวัยวะใดเป็นขั้นตอนแรกสูง กว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) และจากการให้ความรู้เรื่องการตรวจเด็กน้อยด้วยตนเอง การสาธิตและการฝึกปฏิบัติตรวจเด็กน้อยด้วยตนเอง ทำให้หลังการทดลองสตรีอาสาสมัครสาธารณสุข ตอบคำถามเกี่ยวกับการตรวจเด็กน้อยด้วยตนเองได้อย่างถูกต้องว่าการตรวจเด็กน้อยประกอบด้วยท่าใดบ้าง การตรวจในท่านอนราบและการคลำเด็กน้อยได้ถูกต้อง สูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

ผลการศึกษาเบริยบเทียบคะแนนทัศนคติต่อการตรวจเด็กน้ำนมด้วยตนเองของสตรีอาสาสมัครสาธารณสุขกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อการตรวจเด็กน้ำนมด้วยตนเองมีระดับทัศนคติสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) อธิบายได้ว่า กิจกรรมที่จัดให้ สตรีอาสาสมัครสาธารณสุขได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เมื่อกล่าวถึงโภคภัณฑ์เด็กน้ำนมสมาชิกรู้สึกอย่างไร และให้สมาชิกดูกว่าเด็กน้ำนมที่เป็นมะเร็ง ซึ่งเป็นภาพที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ทำให้ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม ว่ามะเร็งเด็กน้ำนมเป็นโรคที่น่ากลัว กลัวถูกตัดเด็กน้ำนมทิ้ง และเด็กน้ำนมยังเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงความเป็นผู้หงุดงิ้ง ทำให้สตรีอาสาสมัครสาธารณสุขตระหนักรถึงความสำคัญและเห็นประโยชน์ของการตรวจเด็กน้ำนม ทำให้ทัศนคติหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง

ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จุฬารัตน์ สุวรรณเมem (2546) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อความรู้เกี่ยวกับมะเร็งปากมดลูก เจตคติ และความตั้งใจในการรับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ของสตรีที่แต่งงานแล้ว พบร่วมสตรีที่ได้รับโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีความรู้เกี่ยวกับมะเร็งปากมดลูก เจตคติและความตั้งใจในการรับการตรวจดีกว่าก่อนทดลอง และสร้างจิตต์ จันทร์ (2544) ได้ศึกษาผลของการสอนโดยใช้โปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูงและความสามารถในการดูแลตนเอง ของผู้ป่วยสูงอายุ โรคความดันโลหิตสูง พบร่วม ผู้ป่วยสูงอายุโรคความดันโลหิตสูงที่ได้รับการสอนโดยใช้โปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีความรู้และความสามารถในการดูแลตนเองสูงกว่าก่อนการทดลอง

2. คะแนนความรู้และทัศนคติของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง 3 สัปดาห์สูงกว่ากลุ่มควบคุม

ผลการศึกษาเบริยบเทียบคะแนนความรู้เกี่ยวกับการตรวจเด็กน้ำนมด้วยตนเองของสตรีอาสาสมัครสาธารณสุขกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อการตรวจเด็กน้ำนมด้วยตนเองมีระดับความรู้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) อธิบายได้ว่า ก่อนการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สตรีอาสาสมัครสาธารณสุขจะเป็นผู้ที่เคยได้รับการสอนการตรวจเด็กน้ำนมด้วยตนเอง จากสถานีอนามัย/โรงพยาบาล โดยวิธีการบรรยาย วีดีทัศน์การตรวจเด็กน้ำนมด้วยตนเอง แบบจำลองเด็กน้ำนมและแผ่นพับการตรวจเด็กน้ำนมด้วยตนเอง เริ่มการทดลองครั้งที่ 1 กลุ่มทดลองจะได้รับโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยทักทายกลุ่มตัวอย่าง ใช้สำเนียงภาษาพูดเป็นภาษาท้องถิ่น เพื่อแสดงความเป็นพ旺กเดียวกัน ไม่แบ่งแยกชนชั้น สอบถามเกี่ยวกับอาชีพหลังจากน้ำท่วม เป็นการแสดงความสนใจและความ

ห่วงใย ในการดำรงชีวิตและอาชีพซึ่งจะนำมาซึ่งรายได้ในครอบครัว ทำให้บรรณาการเป็นกันเอง ทุกคนแสดงความสนใจ กระตือรือร้นที่เรียนรู้ การสอนด้านความรู้การตรวจเด็กน้ำด้วยตนเอง

ประสบการณ์ ให้สมาชิกแสดงความรู้สึกต่อมะเร็งเด็กน้ำ โดยแยกบัตรคำพร้อม ปากกาเคมี ให้สมาชิกได้แสดงความคิดเห็นลงในบัตรคำ เมื่อทุกคนเขียนเสร็จแล้ว ให้อ่านความคิดเห็นของตนเองในบัตรคำ เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นทุกคนและได้เรียนรู้ความคิดเห็นที่แตกต่างของคนอื่น เป็นการพัฒนาและต่อยอดความรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ ความรู้สึกต่อมะเร็งเด็กน้ำที่ได้จากสมาชิกคือ รู้สึกกลัว กลัวตาย กลัวตัดเด็กน้ำทิ้ง ไม่กลัวและต้องการรู้วิธีแก้ไขแบบง่ายและเร็ว เป็นโวคที่รักษาหายได้ถ้าตรวจพบตั้งแต่ระยะแรก

การสะท้อนคิดและอภิป่วย ให้สมาชิกวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงของกรณีศึกษา โดยใช้บัตรคำ ปัจจัยเสี่ยงที่สมาชิกวิเคราะห์ได้คือ มีประจำเดือนตั้งแต่อายุต่ำกว่า 12 ปี ไม่เคยตรวจเด็กน้ำด้วยตนเอง มีประวัติแม่เป็นมะเร็ง ไม่มีบุตร ภูริช่วงอ้วน เมื่อพบก้อนเนื้องอกแล้วไม่รีบรักษา และกรรมพันธุ์ ซึ่งเป็นค่าตอบที่ถูกต้อง สมาชิกสามารถวิเคราะห์ได้ครบถ้วน

ความคิดรวบยอด (concept) ผู้วิจัยเป็นผู้นำในการสรุปถึงปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดมะเร็งเด็กน้ำ และการปฏิบัติตามเพื่อป้องกันมะเร็งเด็กน้ำเพื่อทำให้สตรีอาสาสมัครสาธารณสุขเกิดความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

การประยุกต์แนวคิด (experimental/application) วิเคราะห์ถึงปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดมะเร็งเด็กน้ำของตนเอง และการปฏิบัติตามเพื่อป้องกันมะเร็งเด็กน้ำที่ตนเองสามารถปฏิบัติได้ ปัจจัยเสี่ยงของสมาชิกที่ได้คือ อ้วน ชอบรับประทานมันหมู ไม่ตรวจเด็กน้ำด้วยตนเอง ดื้ิมสุรา ไม่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และวิธีปฏิบัติของสมาชิกเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงคือ ลดการดื่มสุรา ตรวจเด็กน้ำด้วยตนเอง ออกกำลังกาย ลดอาหารมัน เลี้ยงลูกด้วยนมแม่

การทดลองครั้งที่ 2 ให้สตรีอาสาสมัครสาธารณสุขส่งแบบบันทึกการตรวจเด็กน้ำด้วยตนเอง จากแบบบันทึกการตรวจเด็กน้ำด้วยตนเองที่บ้าน ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่ ใช้วิธีการตรวจเด็กน้ำแบบก้นหอย แต่ยังมีปัญหาในเรื่องวิธีการตรวจและความชำนาญในการตรวจ จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงก่อตั้ง ทบทวนการตรวจเด็กน้ำด้วยตนเองเพื่อสนองตอบความต้องการของผู้เรียนและยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้กลุ่มชมวีดีทัศน์ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับมะเร็งเด็กน้ำและขั้นตอนการตรวจเด็กน้ำ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อการตรวจเด็กน้ำด้วยตนเอง ได้จัดกิจกรรมการเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้และทัศนคติที่ดีต่อการตรวจเด็กน้ำด้วยตนเอง การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่จัดให้เนื้อหาที่มีการรับรู้บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนร่วมกัน ว่าใน

กระบวนการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนในรูปแบบทอย่างไร จะมีผลให้การดำเนินการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมประสบผลสำเร็จ ต่อความคาดหวังทั้งจากผู้เรียนและผู้สอน (รุจาร ภูพนัญ, 2547. หน้า 74- 75) ส่วนสตรีอาสาสมัครในกลุ่มควบคุมซึ่งไม่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม แม้จะได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจเด้านมด้วยตนเองแต่ต่าง ๆ เช่น เจ้าหน้าที่สาธารณสุข แผ่นพับ เป็นต้น แต่ไม่ได้พัฒนากระบวนการเรียนรู้ ขาดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน ทำให้มีมีการพัฒนาทักษะกระบวนการคิด การวิเคราะห์ ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับซึ่งไม่ได้มีการพัฒนาต่อยอดให้เกิดความรู้สูงสุดขึ้น

ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อการตรวจเด้านมด้วยตนเองของสตรีอาสาสมัครสาธารณสุขกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อการตรวจเด้านมด้วยตนเองมีระดับทัศนคติสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) อธิบายได้ว่า การสอนด้านทัศนคติการตรวจเด้านมด้วยตนเอง จะประกอบด้วย ขั้นสร้างความรู้สึก จะกระตุ้นความรู้สึกโดยแสดงภาพเด้านมที่เป็นมะเร็ง ให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพมะเร็งเด้านม ทุกคนจะรู้สึกกลัว ไม่อยากเป็นมะเร็งเด้านม ผู้วิจัยใช้คำถามต่อ ถ้าไม่อยากเป็นมะเร็งเด้านมจะต้องทำอย่างไร สมาชิกส่วนใหญ่ตอบว่าตรวจเด้านมด้วยตนเอง การใช้คำถามนี้ทำให้ทราบความต้องการของผู้เรียน ยืดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและผู้วิจัย ขั้นจัดระบบความคิดความเชื่อ การสะท้อนความคิดและอภิปราย ให้วิเคราะห์ สาเหตุที่สตรีส่วนใหญ่ไม่ตรวจเด้านมด้วยตนเองคือ ตรวจไม่เป็น ไม่มีความรู้ ไม่ค่อยมีเวลาทำแต่งงาน ไม่สนใจ กลัวพอก่อน อาย ไม่เข้าใจหรือตรวจ ไม่แน่ใจว่าจะทำเองได้ การประยุกต์แนวคิด เยี่ยมคำวัญเพื่อเชิญชวนให้บุคคลอื่นตรวจเด้านมด้วยตนเอง คำชี้วัญของสมาชิกกลุ่มคือ อยู่ร่วมกันทำไม่ มาตรวจเด้านมกันเถอะ, รู้จักคิด รู้จักคลำ ถ้าคุณยังกลัวมะเร็งเด้านม, รักตัว กลัวมะเร็ง มาตรวจเด้านมกันดีกว่า, ผู้หญิงทุกคนควรตรวจมะเร็งเด้านมด้วยตนเองทุกเดือน, เคยตรวจเด้านมด้วยตนเองหรือยัง?...ถ้ายังลองมาคลำดู, อายุ 40 แล้วมาตรวจเด้านมกันดีกว่า ซึ่งคำชี้วัญที่ได้จะแสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีทัศนคติทางบางต่อ การตรวจเด้านมด้วยตนเอง ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการสอนแบบมีส่วนร่วม ไม่มีกระบวนการฯ ที่เข้าไปปรับเปลี่ยนทัศนคติ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จุฬารัตน์ สุวรรณเมฆ (2546) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อความรู้เกี่ยวกับมะเร็งปากมดลูก เจตคติ และความตั้งใจในการรับการตรวจดีกว่าสตรีที่ไม่ได้รับโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และพบว่าสตรีที่ได้รับโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีความรู้เกี่ยวกับมะเร็งปากมดลูก เจตคติ และความตั้งใจในการรับการตรวจดีกว่าสตรีที่ไม่ได้รับโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และ

สอดคล้องกับการนำโปรแกรมการสอนเจตคติแบบมีส่วนร่วมเพื่อป้องกันสารเสพติด (ยาบ้า) มาใช้ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดราชบุรี ซึ่งทำให้นักเรียนที่เข้าโปรแกรมมีเจตคติเกี่ยวกับยาบ้าที่เหมาะสมกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรม (จุฬารัตน์ สุวรรณเมฆ, 2546. หน้า 65 ข้างลิงจาก ศุภាព กลีบบัว และ ศุภាពันธ์ สุญสินธุ)

3. คะแนนทักษะการตรวจเด้านมด้วยตนเองของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง 3 สัปดาห์สูงกว่ากลุ่มควบคุม

ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนทักษะการตรวจเด้านมด้วยตนเองของสตรีอาสาสมัครสาธารณสุขกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อการตรวจเด้านมด้วยตนเองมีระดับทักษะการตรวจเด้านมด้วยตนเองสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อธิบายได้ว่า การสอนด้านทักษะการตรวจเด้านมด้วยตนเองของผู้วิจัยสาธิตการตรวจเด้านมด้วยตนเองโดยใช้แบบจำลองเด้านมให้สมาชิกดู ให้สมาชิกฝึกปฏิบัติการตรวจเด้านมด้วยตนเอง กับแบบจำลองเด้านมเป็นรายบุคคล ซึ่งแบบจำลองเด้านมจะมีเด้านมที่มีก้อนเนื้องอกและเด้านมปกติ ตรวจเด้านมของตนเอง ในระหว่างการฝึก ผู้วิจัยดูแลใกล้ชิด จับมือสมาชิกทุกคน ฝึกตรวจและฝึกฝนจนกว่าจะทำได้ เพื่อให้เกิดทักษะจริงในการตรวจเด้านมด้วยตนเอง ฝึกตั้งแต่การใช้ปลายฝ่ามือ ชี้ กลาง และนาง กดวนเป็นวงเท่าหรือญบท กดลีก 3 ระดับ ตื้น กลาง ลึก และใช้วิธีการคลำแบบกันหอย ซึ่งเป็นวิธีเดิมที่สมาชิกเคยได้รับมาก่อน เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถามถึงปัญหาต่าง ๆ ในการตรวจเด้านม ประเมินการฝึกโดยใช้แบบตรวจสอบการตรวจเด้านม การทดลองครั้งที่ 2 การสอนด้านทักษะการตรวจเด้านมด้วยตนเองให้สตรีอาสาสมัครสาธารณสุข ชมวีดีทัศน์ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับมะเร็งเต้านมและขั้นตอนการตรวจเด้านม ให้สมาชิกจับคุกคัน ผลัดกันตรวจเด้านมด้วยตนเอง ให้ผู้วิจัยดูเป็นรายบุคคลอย่างใกล้ชิด สมาชิกจะตื่อรือร้นที่จะเรียนรู้การตรวจเด้านมของผู้อื่น ไม่แสดงอาการอ่ายที่จะให้ผู้อื่นได้ตรวจเด้านม ผู้วิจัยจับมือสมาชิกคลำเด้านม แบบ 3 นิ้ว ชี้ กลาง นาง โดยใช้ฝ่ามือ มือ คลำ 3 ระดับ ตื้น กลาง ลึก วนเป็นวงเท่าหรือญบท ใช้วิธีการคลำแบบแนวกันหอย และฝึกทำจนมั่นใจว่าสามารถทำได้ ผู้วิจัยให้คำแนะนำเพื่อเกิดทักษะที่ถูกต้อง

พบกันครั้งที่ 3 เพื่อเก็บรวมข้อมูลหลังการทดลอง สตรีอาสาสมัครสาธารณสุข 1 ท่านได้นำเพื่อนบ้านมาที่สถานีอนามัย เนื่องจากเพื่อนบ้านสงสัยว่ามีก้อนที่เด้านมข้างซ้าย และจากการคลำเด้านมของสตรีอาสาสมัครสาธารณสุขพบว่ามีก้อนจริง จึงซักขวัญเพื่อนบ้านมาให้ผู้วิจัยตรวจเด้านม ผลการตรวจมีก้อนที่บริเวณส่วนล่างด้านซ้ายของเด้านมซ้ายจริง ก้อนมีลักษณะกลม ผิวเรียบ เคลื่อนไปมาได้ อยู่บริเวณด้านล่างซ้ายของเด้านมซ้าย จากลักษณะของ

ก่อนจะคำนับได้ค่อนข้างยาก เพราะเคลื่อนที่ไปมาได้ แสดงว่าทักษะการตรวจเด้านมด้วยตนเองสามารถฝึกฝนให้เกิดทักษะได้ และสมาชิกท่านอื่นได้มีโอกาสคำนับตามจริงที่มีก้อนจริงโดยเพื่อนบ้านท่านนี้ยินดีให้สมาชิกท่านอื่นตรวจเด้านม หลังจากนั้นผู้วิจัย แนะนำให้ไปพบแพทย์และติดตามผลการตรวจรักษาพบว่าได้รับการผ่าตัดแล้ว จากการใช้โปรแกรมการสอนทั้งด้านความรู้ ทศนคติและทักษะการตรวจเด้านม มีผลทำให้กลุ่มทดลองตรวจเด้านมได้ถูกต้องเกือบทั้งหมด (90.0%) ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้อย่างสูงสุดในด้านความรู้ ทศนคติ และทักษะ โดยยึดหลักการเรียนรู้เชิงประสบการณ์และกระบวนการกรุ่นซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สรวงจิตต์ จันทร์ (2544) ได้ศึกษาผลของการสอนโดยใช้โปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ต่อความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง และความสามารถในการดูแลตนเอง ของผู้ป่วยสูงอายุโดยความดันโลหิตสูง พบร่วมกับผู้ป่วยสูงอายุโดยความดันโลหิตสูงที่ได้รับการสอนโดยใช้โปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีส่วนร่วมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

จากการทดลองอาจสรุปได้ว่า โปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิผลในการทำให้สตรีอาสาสมัครสาธารณสุข อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย มีความรู้ ทศนคติที่ดีต่อการตรวจเด้านมด้วยตนเอง และมีทักษะในการตรวจเด้านมด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ พุทธพิสัย (knowledge) เป็นการพัฒนาต่อยอดความรู้เดิมหรือการให้องค์ความรู้ใหม่ ผู้เรียนจะฝ่าฝืนตอนการเรียนรู้ คือ รู้เข้าใจ สามารถนำความรู้ไปใช้ จิตพิสัย (attitude) เป็นการปรับเปลี่ยนหรือเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้สึก ความคิดความเชื่อและมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ถ้ามีเจตคติที่ดีแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรมที่ดียอมเกิดขึ้น ทักษะพิสัย (skill) เป็นความสามารถที่ไม่เคยมีมาก่อน แต่ได้เรียนรู้จนกระทำได้อย่างชำนาญ จะเห็นได้ว่าลำดับการเรียนรู้ของสตรีอาสาสมัครสาธารณสุขเกิดจากการได้รับประสบการณ์ และความรู้จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ซึ่งเป็นการเริ่มต้นจากการเรียนรู้ที่ถูกต้องผ่านการคิดวิเคราะห์ จัดระบบความคิดความเชื่อของตน จนเกิดเจตคติต่อเรื่องการตรวจเด้านมด้วยตนเอง มีผลทำให้สตรีอาสาสมัครสาธารณสุขในกลุ่มทดลองแสดงพฤติกรรมในเรื่องความรู้ ทศนคติและทักษะจนชำนาญที่เรียกว่า เกิดทักษะ เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและเป็นการเรียนรู้ที่แท้จริง

จุดแข็งของงานวิจัย

1. สตรีอาสาสมัครสาธารณสุขให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในกิจกรรมการสอน เข้าร่วม กิจกรรมทุกคนครบถ้วน เนื่องจากในเขตอำเภอศรีสำโรง สตรีอาสาสมัครสาธารณสุขที่เข้าร่วมกิจกรรมกับทางสาธารณสุขอายุปานั่นๆ ทางชุมชนอาสาสมัครสาธารณสุขอำเภอศรีสำโรง จะมีทุนการศึกษาให้กับบุตรของอาสาสมัครสาธารณสุข
2. การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นการเรียนรู้ที่สำคัญประสบการณ์เดิมในการขยายการเรียนรู้ให้เพิ่มขึ้น ซึ่งตรงกับการที่สตรีอาสาสมัครสาธารณสุขเคยมีประสบการณ์การตรวจเด็กน้ำด้วยตนเองมาก่อน
3. กลุ่มตัวอย่างที่ได้ส่วนใหญ่มีอายุ 31 – 50 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงที่เหมาะสมในการเรียนรู้ การตรวจเด็กน้ำด้วยตนเอง

ข้อจำกัดของงานวิจัย

ไม่ได้มีการตรวจสอบความเที่ยงของการทดสอบการตรวจเด็กน้ำด้วยตนเอง ซึ่งอาจทำได้โดยการสังเกตที่ของแบบจำลองเด็กน้ำ ให้ตรวจแบบจำลองเด็กน้ำซ้ำ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการทดสอบทักษะการตรวจเด็กน้ำด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการปฏิบัติการพยาบาล เป็นแนวทางสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องในด้านการส่งเสริมสุขภาพและอาสาสมัครสาธารณสุขในการนำไปรับประทานการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมาประยุกต์ใช้ในการสอนการตรวจเด็กน้ำด้วยตนเอง ในกลุ่มสตรีอายุ 20 ปีขึ้นไป เพื่อให้สตรีอายุ 20 ปีขึ้นไป มีความรู้ความเข้าใจและสามารถตรวจเด็กน้ำด้วยตนเองได้ตามหลักและวิธีการที่ถูกต้อง ขยายผลการดำเนินงานการตรวจเด็กน้ำด้วยตนเองสู่ชุมชน โดยนำสตรีอาสาสมัครที่ผ่านการอบรมครั้งนี้ คัดเลือกผู้ที่มีทักษะและความชำนาญมาเป็นครุภัณฑ์ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ ให้มีการจัดการความรู้ (Knowledge management) ด้านการตรวจเด็กน้ำด้วยตนเอง

2. ด้านการศึกษา ใน การวิจัยครั้งนี้สนับสนุนทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในการนำไปใช้ด้านการพัฒนาบุคลากรสาธารณสุข ควรส่งเสริมให้บุคลากรสาธารณสุขมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของชาติ ในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมสุขภาพโดยใช้กรอบทฤษฎีเป็นแนวทางในการดำเนินงาน

3. ด้านการวิจัย เป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการตรวจเด็กตามด้วยตนเองของกลุ่มสตรีอื่น ๆ

